

بنام گوینده توانا
ای صاحبان هوش و گوش اول سروش دوست اینست

(۱) (ای بلبل معنوی)

جز در گلبن معانی جای مگزین و ای هدهد سلیمان
عشق جز در سبای جانان وطن مگیر و ای عنقای بقا جز
در قاف وفا محلّ پذیر * اینست مکان تو اگر بلامکان پیر
جان برپری و آهنگ مقام خود رایگان نمائی *

(۲) (ای پسر روح)

هر طیری را نظر بر آشیان است و هر بلبلی را
مقصود جمال گل مگر طیور افنده عباد که بتراب فانی قانع
شده از آشیان باقی دور مانده‌اند و بگلّهای بعد توجه نموده از
گلّهای قرب محروم گشته‌اند * زهی حیرت و حسرت و
افسوس و دریغ که بابریقی از امواج بحر رفیق اعلی
گذشته‌اند و از افق ابهی دور مانده‌اند *

(۳) (ای دوست)

در روضه قلب جز گل عشق مکار و از ذیل بلبل حبّ
و شوق دست مدار * مصاحبت ابرار را غنیمت دان و از
مرافقت اشرار دست و دل هر دو بردار *

(۴) (ای پسر انصاف)

کدام عاشق که جز در وطن معشوق محلّ گیرد و کدام طالب که بی مطلوب راحت جوید؟ عاشق صادق را حیات در وصال است و موت در فراق * صدرشان از صبر خالی و قلوبشان از اصطبار مقدّس از صد هزار جان درگذرند و بکوی جانان شتابند *

(۵) (ای پسر خاک)

براستی میگویم غافلترین عباد کسی است که در قول مجادله نماید و بر برادر خود تفوّق جوید * بگو ای برادران باعمال خود را بیارائید نه باقوال *

(۶) (ای پسران ارض)

براستی بدانید قلبی که در آن شائبه حسد باقی باشد البتّه بجزروت باقی من در نیاید و از ملکوت تقدیس من روائح قدس نشنود *

(۷) (ای پسر حبّ)

از تو تا رُفرف امتناع قرب و سدره ارتفاع عشق قدمی فاصله قدم اوّل بردار و قدم دیگر بر عالم قدم گذار و در

سرادق خلد وارد شو * پس بشنو آنچه از قلم عزّ نزول یافت
*

(۸) (ای پسر عزّ)

در سبیل قدس چالاک شو و بر افلاک انس قدم گذار
قلب را بصیقل روح پاک کن و آهنگ ساحت لولاک نما *

(۹) (ای سایه نابود)

از مدارج ذلّ وهم بگذر و بمعارج عزّ یقین اندرا *
چشم حق بگشا تا جمال مبین بینی و تبارک الله أحسن
الخالقین گوئی *

(۱۰) (ای پسر هوی)

براستی بشنو چشم فانی جمال باقی نشناسد و دل مرده
جز بگل پژمرده مشغول نشود زیرا که هر قرینی قرین خود
را جوید و بجنس خود انس گیرد *

(۱۱) (ای پسر تراب)

کور شو تا جمال بینی و کر شو تا لحن و صوت ملیح
را شنوی و جاهل شو تا از علم نصیب بری و فقیر شو تا
از بحر غنای لا یزالم قسمت بیزوال برداری * کور شو

یعنی از مشاهده غیر جمال من و کر شو یعنی از استماع کلام غیر من و جاهل شو یعنی از سوای علم من تا با چشم پاک و دل طیب و گوش لطیف بساحت قدسم درائی *

(۱۲) (ای صاحب دو چشم)

چشمی بر بند و چشمی برگشا * بر بند یعنی از عالم و عالمیان برگشا یعنی بجمال قدس جانان *

(۱۳) (ای پسران من)

ترسم که از نغمه ورقاء فیض نبرده بدیار فنا راجع شوید و جمال گل ندیده بآب و گل باز گردید *

(۱۴) (ای دوستان)

بجمال فانی از جمال باقی مگذرید و بخاکدان ترابی دل مبندید *

(۱۵) (ای پسر روح)

وقتی آید که بلبل قدس معنوی از بیان اسرار معانی ممنوع شود و جمیع از نغمه رحمانی و ندای سبحانی ممنوع گردید *

(۱۶) (ای جوهر غفلت)

دریغ که صد هزار لسان معنوی در لسانی ناطق و صد
هزار معانی غیبی در لحنی ظاهر و لکن گوشه‌ای نه تا بشنود
و قلبی نه تا حرفی بیابد *

(۱۷) (ای همگان)

ابواب لامکان باز گشته و دیار جانان از دم عاشقان
زینت یافته و جمیع از این شهر روحانی محروم مانده‌اند الا
قلیلی و از آن قلیل هم با قلب طاهر و نفس مقدّس مشهود
نگشت الا اقلّ قلیلی *

(۱۸) (ای اهل فردوس برین)

اهل یقین را اخبار نمائید که در فضای قدس قرب
رضوان روضه جدیدی ظاهر گشته و جمیع اهل عالین و
هیاکل خلد برین طائف حول آن گشته‌اند * پس جهدی نمائید
تا بان مقام درآئید و حقائق اسرار عشق را از شقایقش جوئید
و جمیع حکمت‌های بالغه احدیه را از اثمار باقیه‌اش بیابید *
قرّت أبصار الذین هم دخلوا فیه آمنین *

(۱۹) ای دوستان من ﴿

آیا فراموش کرده‌اید آن صبح صادق روشنی را که در ظلّ شجره انیسا که در فردوس اعظم غرس شده جمیع در آن فضای قدس مبارک نزد من حاضر بودید؟ و بسه کلمه طیّبه تکلم فرمودم و جمیع آن کلماترا شنیده و مدهوش گشتید و آن کلمات این بود * ای دوستان رضای خود را بر رضای من اختیار کنید و آنچه برای شما نخواهم هرگز نخواهید و با دل‌های مرده که بآمال و آرزو آلوده شده نزد من می‌آید * اگر صدر را مقدّس کنید حال آن صحرا و آن فضا را بنظر در آرید و بیان من بر همه شما معلوم شود *

(در سطر هشتم از اسطر قدس که در لوح پنجم از فردوس است میفرماید)

(۲۰) ای مردگان فراش غفلت ﴿

قرنها گذشت و عمر گرانمایه را بانتهای رسانده‌اید و نفس پاکی از شما بساحت قدس ما نیامد * در ابحر شرک مستغرقید و کلمه توحید بر زبان میرانید * مبعوض مرا محبوب خود دانسته‌اید و دشمن مرا دوست خود گرفته‌اید و در ارض من بکمال خرمی و سرور مشی مینمائید و غافل از آنکه زمین من از تو بیزار است و اشیای ارض از تو در گریز * اگر فی الجمله بصر بگشائی صد هزار حزن را از

این سرور خوشتر دانی و فنا را از این حیات نیکوتر شمری *

(۲۱) (ای خاک متحرک)

من بتو مأنوسم و تو از من مأیوس * سیف عصیان
شجره امید ترا بریده * و در جمیع حال بتو نزدیکم و تو در
جمیع احوال از من دور * و من عزت بیزوال برای تو
اختیار نمودم و تو ذلت بی منتهی برای خود پسندیدی * آخر
تا وقت باقی مانده رجوع کن و فرصت را مگذار *

(۲۲) (ای پسر هوی)

اهل دانش و بینش سالها کوشیدند و بوصول ذی الجلال
فائز نگشتند و عمرها دویدند و بلقay ذی الجمال نرسیدند *
و تو نادویده بمنزل رسیده و ناطلبیده بمطلب واصل شدی *
و بعد از جمیع این مقام و رتبه بحجاب نفس خود چنان
محتجب ماندی که چشمت بجمال دوست نیفتاد و دستت
بدامن یار نرسید * فتعجبوا من ذلک یا اولی الأبصار *

(۲۳) (ای اهل دیار عشق)

شمع باقی را اریاح فانی احاطه نموده و جمال غلام
روحانی در غبار تیره ظلمانی مستور مانده * سلطان

سلاطین عشق در دست رعایای ظلم مظلوم و حمامه قدسی
در دست جعدان گرفتار * جمیع اهل سرادق ابهی و ملأ
اعلی نوحه و ندبه مینمایند و شما در کمال راحت در ارض
غفلت اقامت نموده‌اید و خود را هم از دوستان خالص
محسوب داشته‌اید * فباطل ما أنتم تظنون *

(۲۴) (ای جهالی معروف بعلم)

چرا در ظاهر دعوی شبانی کنید و در باطن ذنب اغنام
من شده‌اید * مَثَل شما مثل ستاره قبل از صبح است که در
ظاهر درّی و روشن است و در باطن سبب اضلال و
هلاکت کاروانهای مدینه و دیار من است *

(۲۵) (ای بظاهر آراسته و بیاطن کاسته)

مَثَل شما مثل آب تلخ صافی است که کمال لطافت و
صفا از آن در ظاهر مشهود شود چون بدست صرّاف ذائقه
احدیّه افتد قطره ای از آن را قبول نفرماید * بلی تجلی آفتاب
در تراب و مرآت هر دو موجود ولکن از فرّقدان تا ارض
فرق دان بلکه فرق بی منتهی در میان *

(۲۶) (ای دوست لسانی من)

قدری تأمل اختیار کن هرگز شنیده ای که یار و اغیار
در قلبی بگنجد؟ پس اغیار را بران تا جانان بمنزل خود در
آید *

(۲۷) (ای پسر خاک)

جمیع آنچه در آسمانها و زمین است برای تو مقرر
داشتم مگر قلوب را که محلّ نزول تجلی جمال و اجلال خود
معین فرمودم * و تو منزل و محلّ مرا بغیر من گذاشتی
چنانچه در هر زمان که ظهور قدس من آهنگ مکان خود
نمود غیر خود را یافت اغیار دید و لا مکان بحرم جانان
شتافت * و مع ذلک ستر نمودم و سرّ نگشودم و خجالت ترا
نیسندیدم *

(۲۸) (ای جوهر هوی)

بسا سحرگاهان که از مشرق لا مکان بمکان تو آمدم و
ترا در بستر راحت بغیر خود مشغول یافتم و چون برق
روحانی بغمام عزّ سلطانی رجوع نمودم و در مکامن قرب
خود نزد جنود قدس اظهار نداشتم *

(۲۹) (ای پسر جود)

در بادیه های عدم بودی و ترا بمدد تراب امر در عالم
ملک ظاهر نمودم و جمیع ذرات ممکنات و حقائق کائنات
را بر تربیت تو گماشتم چنانچه قبل از خروج از بطن امّ دو
چشمه شیر منیر برای تو مقرر داشتم و چشمها برای حفظ
تو گماشتم و حبّ ترا در قلوب القا نمودم و بصرف جود ترا
در ظلّ رحمتم پروردم و از جوهر فضل و رحمت ترا حفظ
فرمودم * و مقصود از جمیع این مراتب آن بود که بجبروت
باقی ما درائی و قابل بخششهای غیبی ما شوی * و تو غافل
چون بثمر آمدی از تمامی نعیم غفلت نمودی و بگمان باطل
خود پرداختی بقسمی که بالمرّه فراموش نمودی و از باب
دوست بایوان دشمن مقرر یافتی و مسکن نمودی *

(۳۰) (ای بنده دنیا)

در سحرگاهان نسیم عنایت من بر تو مرور نمود و ترا
در فراش غفلت خفته یافت و بر حال تو گریست و باز گشت *

(۳۱) (ای پسر ارض)

اگر مرا خواهی جز مرا مخواه و اگر اراده جمالم داری
چشم از عالمیان بردار زیرا که اراده من و غیر من چون
آب و آتش در یک دل و قلب نگنجد *

(۳۲) ﴿ای برادر من﴾

از لسان شکرینم کلمات نازنینم شنو و از لب نمکینم
سلسبیل قدس معنوی بیاشام * یعنی تخمهای حکمت لدنیم را
در ارض طاهر قلب بیفشان و بآب یقین آبش ده تا سنبلات
علم و حکمت من سر سبز از بلده طیبه انبات نماید *

(۳۳) ﴿ای بیگانه با یگانه﴾

شمع دلت بر افروخته دست قدرت منست آن را ببادهای
مخالف نفس و هوی خاموش مکن و طبیب جمیع علتهای تو
ذکر منست فراموشش منما * حبّ مرا سرمایه خود کن و
چون بصر و جان عزیزش دار *

(۳۴) ﴿ای اهل رضوان من﴾

نهال محبّت و دوستی شما را در روضه قدس رضوان
بید ملاطفت غرس نمودم و بنیسان مرحمت آبش دادم حال
نزدیک بثمر رسیده جهدی نمائید تا محفوظ ماند و بنار امل
و شهوت نسوزد *

(۳۵) ﴿ای دوستان من﴾

سراج ضلالت را خاموش کنید و مشاعل باقیهء هدایت
در قلب و دل برافروزید که عنقریب صرّافان وجود در
پیشگاه حضور معبود جز تقوای خالص نپذیرند و غیر عمل
پاک قبول ننمایند *

(۳۶) (ای پسر تراب)

حکمای عباد آنانند که تا سمع نیابند لب نگشایند چنانچه
ساقی تا طلب نبیند ساغر نبخشد و عاشق تا بجمال معشوق
فائز نشود از جان نخرود * پس باید حبه های حکمت و
علم را در ارض طیبه قلب مبذول دارید و مستور نمائید تا
سنبلات حکمت الهی از دل برآید نه از گل *
(در سطر اول لوح مذکور و مسطورست و در سرادق حفظ
الله مستور)

(۳۷) (ای بنده من)

ملک بی زوال را بانزالی از دست منه و شاهنشهی
فردوس را بشهوتی از دست مده * اینست کوثر حیوان که
از معین قلم رحمن ساری گشته طوبی للشاربین *

(۳۸) (ای پسر روح)

قفس بشکن و چون همای عشق بهوای قدس پرواز کن
و از نَفَس بگذر و با نَفَس رحمانی در فضای قدس ربّانی
بیارام *

(۳۹) (ای پسر رماد)

براحت یومی قانع مشو و از راحت بیزوال باقیه مگذر
و گلشن باقی عیش جاودان را بگلخن فانی ترابی تبدیل منما
* از زندان بصحراهای خوش جان عروج کن و از قفس
امکان برضوان دلکش لامکان بخرام *

(۴۰) (ای بنده من)

از بند ملک خود را رهائی بخش و از حبس نفس خود
را آزاد کن وقت را غنیمت شمر زیرا که این وقت را دیگر
نبینی و این زمان را هرگز نیابی *

(۴۱) (ای فرزند کنیز من)

اگر سلطنت باقی بینی البتّه بکمال جدّ از ملک فانی
درگذری و لکن ستر آنرا حکمتهاست و جلوه این را رمزها
جز افئده پاک ادراک ننماید *

(۴۲) (ای بنده من)

دل را از غلّ پاک کن و بی حسد ببساط قدس احد بخرام

*

(۴۳) (ای دوستان من)

در سبیل رضای دوست مشی نمائید و رضای او در خلق او بوده و خواهد بود * یعنی دوست بی رضای دوست خود در بیت او وارد نشود و در اموال او تصرف ننماید و رضای خود را بر رضای او ترجیح ندهد و خود را در هیچ امری مقدّم نشمارد * فتفکروا فی ذلک یا اولی الافکار *

(۴۴) (ای رفیق عرشی)

بد مشنو و بد مبین و خود را ذلیل مکن و عویل برمیار * یعنی بد مگو تا نشنوی و عیب مردم را بزرگ بدان تا عیب تو بزرگ ننماید و ذلّت نفسی میسند تا ذلّت تو چهره نگشاید * پس با دل پاک و قلب طاهر و صدر مقدّس و خاطر منزّه در ایّام عمر خود که اقلّ از آنی محسوبست فارغ باش تا بفراغت از این جسد فانی بفردوس معانی راجع شوی و در ملکوت باقی مقرّ یابی *

(۴۵) (وای وای ای عاشقان هوای نفسانی)

از معشوق روحانی چون برق گذشته‌اید و بخیال شیطانی دل محکم بسته‌اید * ساجد خیالید و اسم آن را حقّ

گذاشته‌اید و ناظر خرید و نام آن را گل گذارده‌اید * نه نفس فارغی از شما برآمد و نه نسیم انقطاعی از ریاض قلوبتان وزید * نصایح مشفقه محبوبرا بیاد داده‌اید و از صفحه دل محو نموده‌اید و چون بهائم در سبزه زار شهوت و امل تعیش مینمائید *

(۴۶) (ای برادران طریق)

چرا از ذکر نگار غافل گشته‌اید و از قرب حضرت یار دور مانده‌اید؟ صِرْف جمال در سِرادق بیمثال بر عرش جلال مستوی و شما بهوای خود بجدال مشغول گشته‌اید * روایح قدس میوزد و نسائم جود در هبوب و کلّ بزکام مبتلی شده‌اید و از جمیع محروم مانده‌اید * زهی حسرت بر شما و علی الذین هم یمشون علی أعقابکم و علی اثر أقدامکم هم یمرون *

(۴۷) (ای پسران آمال)

جامه غرور را از تن بر آرید و ثوب تکبر از بدن بیندازید *

(در سطر سیم از اسطر قدس که در لوح یاقوتی از قلم خفی ثبت شده این است)

(۴۸) ﴿ای برادران﴾

با یکدیگر مدارا نمائید و از دنیا دل بردارید بعزت
افتخار منمائید و از ذلت ننگ مدارید * قسم بجمال که کلّ
را از تراب خلق نمودم و البته بخاک راجع فرمایم *

(۴۹) ﴿ای پسران تراب﴾

اغنیا را از ناله سحرگاهی فقرا اخبار کنید که مبادا از
غفلت بهلاکت افتند و از سدره دولت بی نصیب مانند *
الکرم و الجود من خصالی فهنیئا لمن تزین بخصالی *

(۵۰) ﴿ای ساذج هوی﴾

حرص را باید گذاشت و بقناعت قانع شد * زیرا که
لازال حریص محروم بوده و قانع محبوب و مقبول *

(۵۱) ﴿ای پسر کنیز من﴾

در فقر اضطراب نشاید و در غنا اطمینان نباید * هر
فقری را غنا در پی و هر غنا را فنا از عقب و لکن فقر از
ماسوی الله نعمتی است بزرگ حقیر شمارید زیرا که در
غایت آن غنای بالله رخ بگشاید * و در این مقام (أنتم
الفرقاء) مستور و کلمه مبارکه (و الله هو الغنی) چون
صبح صادق از افق قلب عاشق ظاهر و باهر و هویدا و
آشکار شود و بر عرش غنا متمکن گردد و مقرّ یابد *

(۵۲) (ای پسران غفلت و هوی)

دشمن مرا در خانه من راه داده‌اید و دوست مرا از خود رانده‌اید چنانچه حبّ غیر مرا در دل منزل داده‌اید * بشنوید بیان دوست را و برضوانش اقبال نمائید * دوستان ظاهر نظر بمصلحت خود یکدیگر را دوست داشته و دارند و لکن دوست معنوی شما را لاجل شما دوست داشته و دارد بلکه مخصوص هدایت شما بلایای لا تحصی قبول فرموده * بچنین دوست جفا مکنید و بکویش بشتابید * اینست شمس کلمه صدق و وفا که از افق اصبع مالک اسماء اشراق فرموده * افتحوا آذانکم لاصغاء کلمة الله المهیمن القیوم *

(۵۳) (ای مغروران باموال فانیه)

بدانید که غنا سدّیست محکم میان طالب و مطلوب و عاشق و معشوق * هرگز غنی بر مقرّ قرب وارد نشود و بمدینه رضا و تسلیم در نیاید مگر قلیلی * پس نیکوست حال آن غنی که غنا از ملکوت جاودانی منعش ننماید و از دولت ابدی محرومش نگرداند * قسم باسم اعظم که نور آن غنی اهل آسمان را روشنی بخشد چنانچه شمس اهل زمین را *

(۵۴) (ای اغنیای ارض)

فقرا امانت منند در میان شما * پس امانت مرا درست
حفظ نمائید و براحت نفس خود تمام نپردازید *

(۵۵) ﴿ای فرزند هوی﴾

از آرایش غنا پاک شو و با کمال آسایش در افلاک فقر
قدم گذار تا خمر بقا از عین فنا بیاشامی *

(۵۶) ﴿ای پسر من﴾

صحبت اشرار غم بیفزاید و مصاحبت ابرار زنگ دل
بزداید * من اراد ان یأنس مع الله فلیأنس مع احبائه و من
اراد ان یسمع کلام الله فلیسمع کلمات اصفیائه *

(۵۷) ﴿زینهار ای پسر خاک﴾

با اشرار الفت مگیر و مؤانست مجو که مجالست اشرار
نور جان را بنار حسابان تبدیل نماید *

(۵۸) ﴿ای پسر کنیز من﴾

اگر فیض روح القدس طلبی با احرار مصاحب شو *
زیرا که ابرار جام باقی از کف ساقی خلد نوشیده‌اند و قلب
مردگان را چون صبح صادق زنده و منیر و روشن نمایند *

(۵۹) ﴿ای غافلان﴾

گمان مبرید که اسرار قلوب مستور است بلکه بیقین بدانید که بخطّ جلی مسطور گشته و در پیشگاه حضور مشهود *

(۶۰) ﴿ای دوستان﴾

براستی میگویم که جمیع آنچه در قلوب مستور نموده‌اید نزد ما چون روز واضح و ظاهر و هویداست و لکن ستر آنرا سبب جود و فضل ماست نه استحقاق شما *

(۶۱) ﴿ای پسر انسان﴾

شبندی از ژرف دریای رحمت خود بر عالمیان مبذول داشتیم و احدی را مقبل نیافتم * زیرا که کلّ از خمر باقی لطیف توحید بماء کثیف نبید اقبال نموده‌اند و از کأس جمال باقی بجام فانی قانع شده‌اند * فبئس ما هم به یقنعون *

(۶۲) ﴿ای پسر خاک﴾

از خمر بی مثال محبوب لا یزال چشم میپوش و بخمر کدره فانیه چشم مگشا * از دست ساقی احدیه کأوس باقیه برگیر تا همه هوش شوی و از سروش غیب معنوی شنوی

* بگو ای پست فطرتان از شراب باقی قدسم چرا بآب فانی رجوع نمودید *

(۶۳) ﴿بگو ای اهل ارض﴾

براستی بدانید که بلای ناگهانی شما را در پی است و عقاب عظیمی از عقب * گمان مبرید که آنچه را مرتکب شدید از نظر محو شده * قسم بجمال که در الواح زبرجدی از قلم جلی جمیع اعمال شما ثبت گشته *

(۶۴) ﴿ای ظالمان ارض﴾

از ظلم دست خود را کوتاه نمائید که قسم یاد نموده‌ام از ظلم احدی نگذرم و این عهدی است که در لوح محفوظ محتوم داشتم و بخاتم عزّ مختوم *

(۶۵) ﴿ای عاصیان﴾

بردباری من شما را جری نمود و صبر من شما را بغفلت آورد که در سیبلیهای مهلک خطرناک بر مراکب نار نفس بی باک میرانید گویا مرا غافل شمرده‌اید و یا بی خبر انگاشته‌اید *

(۶۶) ﴿ای مهاجران﴾

لسان مخصوص ذکر منست بغیبت میالائید و اگر نفس
ناری غلبه نماید بذکر عیوب خود مشغول شوید نه بغیبت
خلق من * زیرا که هر کدام از شما بنفس خود ابصر و
اعرفید از نفوس عباد من *

(۶۷) (ای پسران وهم)

بدانید چون صبح نورانی از افق قدس صمدانی بردمد
البته اسرار و اعمال شیطانی که در لیل ظلمانی معمول شده
ظاهر شود و بر عالمیان هویدا گردد *

(۶۸) (ای گیاه خاک)

چگونه است که با دست آلوده بشکر مباشرت جامه خود
نمائى و با دل آلوده بکثافت شهوت و هوی معاشرت را
جوئى و بممالک قدسم راه خواهی؟ هیهات هیهات عمّا أنتم
تریدون *

(۶۹) (ای پسران آدم)

کلمه طیبه و اعمال طاهره مقدسه بسماء عزّ احدیه
صعود نماید * جهد کنید تا اعمال از غبار ریا و کدورت
نفس و هوی پاک شود و بساحت عزّ قبول درآید * چه که

عنقریب صرّافان وجود در پیشگاه حضور معبود جز تقوای خالص نپذیرند و غیر عمل پاک قبول ننمایند * اینست آفتاب حکمت و معانی که از افق فم مشیّت ربّانی اشراق فرمود طوبی للمقبلین *

(۷۰) (ای پسر عیش)

خوش ساحتی است ساحت هستی اگر اندر آئی و نیکو بساطی است بساط باقی اگر از ملک فانی برتر خرامی و ملیح است نشاط مستی اگر ساغر معانی از ید غلام الهی بیاشامی * اگر باین مراتب فائز شوی از نیستی و فنا و محنت و خطا فارغ گردی *

(۷۱) (ای دوستان من)

یاد آورید آن عهدی را که در جبل فاران که در بقعه مبارکه زمان واقع شده با من نموده‌اید و ملأ اعلی و اصحاب مدین بقا را بر آن عهد گواه گرفتم و حال احدیرا بر آن عهد قائم نمی بینم البتّه غرور و نافرمانی آن را از قلوب محو نموده بقسمیکه اثری از آن باقی نمانده و من دانسته صبر نمودم و اظهار نداشتم *

(۷۲) (ای بنده من)

مثل تو مثل سیف پر جوهری است که در غلاف تیره
پنهان باشد و باین سبب قدر آن بر جوهریان مستور ماند *
پس از غلاف نفس و هوی بیرون آی تا جوهر تو بر
عالمیان هویدا و روشن آید *

(۷۳) (ای دوست من)

تو شمس سماء قدس منی خود را بکسوف دنیا میالای *
حجاب غفلت را خرق کن تا بی پرده و حجاب از خلف
سحاب بدر آئی و جمیع موجودات را بخلعت هستی بیارائی *

(۷۴) (ای ابناء غرور)

بسلطنت فانیه ایّامی از جبروت باقی من گذشته و خود
را باسباب زرد و سرخ می آرائید و بدین سبب افتخار
مینمائید * قسم بجمال که جمیع را در خیمه یکرنگ تراب
درآورم و همه این رنگهای مختلفه را از میان بردارم مگر
کسانیکه برنگ من درآیند و آن تقدیس از همهء رنگها
است *

(۷۵) (ای ابناء غفلت)

بپادشاهی فانی دل مبندید و مسرور مشوید * مثل شما
مثل طیر غافلی است که بر شاخه باغی در کمال اطمینان
بسراید و بغتة صیاد اجل او را بخاک اندازد دیگر از نغمه و
هیکل و رنگ او اثری باقی نماند * پس پند گیرید ای بندگان
هوی *

(۷۶) (ای فرزند کنیز من)

لا زال هدایت باقوال بوده و این زمان بافعال گشته *
یعنی باید جمیع افعال قدسی از هیکل انسانی ظاهر شود چه
که در اقوال کلّ شریکند و لکن افعال پاک و مقدّس
مخصوص دوستان ماست * پس بجان سعی نمائید تا بافعال
از جمیع ناس ممتاز شوید * کذلک نصحناکم فی لوح قدس
منیر *

(۷۷) (ای پسر انصاف)

در لیل جمال هیکل بقا از عقبه زمردی وفا بسدره
منتهی رجوع نمود و گریست گریستنی که جمیع ملأ عالین
و کروبین از ناله او گریستند * و بعد از سبب نوحه و ندبه
استفسار شد مذکور داشت که حسب الأمر در عقبه وفا
منتظر ماندم و رائه وفا از اهل ارض نیافتم و بعد آهنگ
رجوع نمودم ملحوظ افتاد که حمامات قدسی چند در دست
کلاب ارض مبتلی شده‌اند * در این وقت حوریّه الهی از

قصر روحانی بی ستر و حجاب دوید و سؤال از اسامی ایشان نمود و جمیع مذکور شد الا اسمی از اسماء * و چون اصرار رفت حرف اول اسم از لسان جاری شد اهل غرفات از مکامن عزّ خود بیرون دویدند و چون بحرف دوم رسید جمیع بر تراب ریختند * در آن وقت ندا از مکمن قرب رسید زیاده بر این جایز نه * **إِنَّا كُنَّا شُهَدَاءَ عَلٰی مَا فَعَلُوا وَ حِينِنِذٍ كَانُوا يَفْعَلُونَ ***

(۷۸) (ای فرزند کنیز من)

از لسان رحمن سلسبیل معانی بنوش و از مشرق بیان سبحان اشراق انوار شمس تبیان من غیر ستر و کتمان مشاهده نما * تخمهای حکمت لدنیم را در ارض طاهر قلب بیفشان و بآب یقین آبش ده تا سنبلات علم و حکمت من سر سبز از بلده طیبه انبات نماید *

(۷۹) (ای پسر هوی)

تا کی در هوای نفسانی طیران نمائی؟ پر عنایت فرمودم تا در هوای قدس معانی پرواز کنی نه در فضای وهم شیطانی * شانه مرحمت فرمودم تا گیسوی مشکینم شانه نمائی نه گلویم بخراشی *

(۸۰) (ای بندگان من)

شما اشجار رضوان منید باید باثمار بدیعه منیعه ظاهر شوید تا خود و دیگران از شما منتفع شوند * لذا بر کلّ لازم که بصنایع و اکتساب مشغول گردند * اینست اسباب غنا یا اولی الألباب و انّ الأمور معلّقة باسبابها و فضل الله یغنیکم بها * و اشجار بی ثمار لایق نار بوده و خواهد بود *

(۸۱) ﴿ای بنده من﴾

پست‌ترین ناس نفوسی هستند که بی ثمر در ارض ظاهرند و فی الحقیقه از اموات محسوبند بلکه اموات از آن نفوس معطله مهمله ارجح عند الله مذکور *

(۸۲) ﴿ای بنده من﴾

بهترین ناس آنانند که باقتراف تحصیل کنند و صرف خود و ذوی القربی نمایند حباً لله ربّ العالمین *

عروس معانی بدیعه که ورای پرده‌های بیان مستور و پنهان بود بعنایت الهی و الطاف ربّانی چون شعاع منیر جمال دوست ظاهر و هویدا شد * شهادت میدهم ای دوستان که نعمت تمام و حجّت کامل و برهان ظاهر و دلیل ثابت آمد دیگر تا همّت شما از مراتب انقطاع چه ظاهر نماید *
كذلك تمت النعمة علیکم و علی من فی السّموات و الأرضین و الحمد لله ربّ العالمین *